

ZIUA ÎMPUNT

1 DECEMBRIE 1918

1 DECEMBRIE 1918

La 1 decembrie 1918 s-a produs cel mai important deziderat al națiunii române: ultima provincie istorică s-a unit cu România. După o evoluție cu suișuri și coborâșuri în primul război mondial, când România intrase de partea Antantei în război contra Austriei și Germaniei, provinciile istorice **Basarabia**, **Bucovina** și **Transilvania** au acceptat să formeze o uniune cu România, pe baze de stat unitar și național. Astfel, în noiembrie-decembrie 1918 au avut loc în toate aceste provincii o serie de Adunări Naționale, în care erau reprezentați atât românii, cât și etnicii minoritari. Cu o majoritate zdrobitoare s-a votat în favoarea Unirii, vocile celor care cereau autonomia sau independența negăsind susținere. . O situație aparte a avut-o **Basarabia** care, după desprinderea de Rusia, a fost în pericol de a fi transformată în republică sovietică de către bolșevicii care erau în toiul revoluției. Armata română a intrat în **Basarabia**, numai după ce autoritățile provizorii au cerut oficial acest lucru, și au dezarmat fostele unități militare țariste care acționau anarhic. În **Transilvania**, elementele revizioniste maghiare doreau o integrare a Ungariei și a Transilvaniei într-un stat separat de Austria. Acțiunile patrioților români

Vaida-Voievod,

Iuliu Maniu,

V. Goldiș ,...

, împreună cu suportul oferit de guvernul român au zădărnicit însă atari acțiuni.

Suprafața **României** a ajuns, după

1918, de la 137.000 km pătrați la 295.049 km pătrați. Populația a înregistrat o creștere evidentă, ajungând de la 7.897.311 locuitori la 18.052.896,

potrivit recensământului din 1930.

În harta de jos se remarcă diferența teritorială între România anterioară anului 1918 și cea de după **Marea Unire**.

HARTA ROMÂNIEI MARI

 Teritorii românești care s-au unit cu România în 1918
 Teritoriul României înainte de Marea Unire

I S T O R I A N U N I R I I

Columna istorica a fiecarui popor inscriptioneaza in ea o multime de date, unele mai importante decat altele. In cazul istoriei poporului roman columna istorica a acestuia inscrie la loc de cinste pe deasupra tuturor datelor istorice una de o importanta exceptionala, data de **1 Decembrie 1918**. Este data, este ziua in care neamul romanesc ajunge sa se intregeasca in hotarele lui firesti, ale Daciei strabune din vremea lui Decebal.

Ziua de **1 Decembrie 1918** vine ca o implinire a unui drum istoric punctat de jertfe, de sacrificii, de izbanzi si neizbanzi, este un drum al crucii, al tragerii pe roata, un drum al asteptarilor, al sperantelor in dreptatea mantuitoare venita de la Bunul Dumnezeu.

Ziua de **1 Decembrie 1918** este Ziua Unirii a fratilor cu fratii, a romanilor din Basarabia, a romanilor din Bucovina, romanilor din **Ardeal**, **Banat**, **Crisana** si **Maramures** cu patria mama, **Romania**.

Mesajul istoric al celui cazut la Turda in 1601, a lui **Mihai Viteazul** a fost pentru romani mesajul unei credinte nestramutate in reeditarea acelei fapte, care a dus la faurirea pentru prima data la romani a statului lor propriu.

De 318 ani romanii au adormit cu un gand si au visat fapta lui **Mihai Viteazul**, au dormit cu gandul la **Mihai Viteazul**.

Momente inaltatoare pentru implinirea acestui mesaj testamentar au fost fara indoiala 1859, 24 ianuarie, Unirea Principatelor Romane sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza, razboiul pentru neatarnarea de stat a Romaniei, 1877-1878 si neindoielnic, este razboiul pentru reintregirea neamului romanesc. 1916-1919.

La capatul acestor momente romanii si jertfele lor de aproximativ 800 de mii ajung sa traiasca la Chisinau, la Cernauti si la Alba Iulia izbanda izbanzilor **prin unirea lor cu patria mama**.

La **Alba Iulia** au venit

1228 de delegați oficiali, reprezentând toate cele 130 de cercuri electorale din cele 27 comitate românești, apoi episcopii, delegații consilierilor, ai societăților culturale românești, ai școlilor medii și institutelor pedagogice, ai reuniunilor de meseriași, ai Partidului Social - Democrat Român, ai organizațiilor militare și ai tinerimii universitare.

Toate păturile sociale, **toate** interesele și **toate** ramurile de activitate românească erau reprezentate de către cei 100 000 de participanți.

Dar pe lângă delegații oficiali, ceea ce dădea Adunării înfățișarea unui mare plebiscit popular, era afluența poporului. .. sosea poporul cu **trenul**, cu **căruțele**, **călări**, pe **jos**, îmbrăcați în haine de sărbătoare, cu **steaguri tricolore**, cu table indicatoare a comunelor ori a ținuturilor, în cântări și plini de bucurie.

Cortegiile entuziaste ale românilor ce umpleau drumurile spre Alba Iulia se încrucișau cu coloanele

armatei Mackensen

care, umilite și descurajate, se scurgeau pe căile înfrângerii spre Germania.

Mulțimea imensă urcă drumul spre Cetățuie printre șirurile de țărani români înveșmântați în sumanele de pătură albă și cu căciulile oștenilor lui **Mihai Viteazul**.

Pe porțile cetățuiei, despuiate de pajurile nemțești, fâlfâie **Tricolorul** român.

Poporul trece pe sub poarta lui **Mihai Viteazul** și se adună pe **Câmpul lui Horea**. De pe opt tribune, cuvântătorii explică poporului măreția vremurilor pe care le trăiesc.

În acest timp, în sala
Cazinei militare,
delegații țin adunarea.

Pe podium, între **steagurile** tuturor națiunilor aliate,
care au contribuit cu sacrificiile lor de sânge la
desăvârșirea acestui act măreț, iau loc frunțașii
vieții politice și intelectuale a românilor și delegații
Bucovinei și **Basarabiei**, care au ținut să aducă
salutul țărilor surori, intrate mai dinainte în marea
familie a statului român.

Într-o atmosferă înălțătoare, în mijlocul
aprobărilor unanime și a unui entuziasm fără margini,

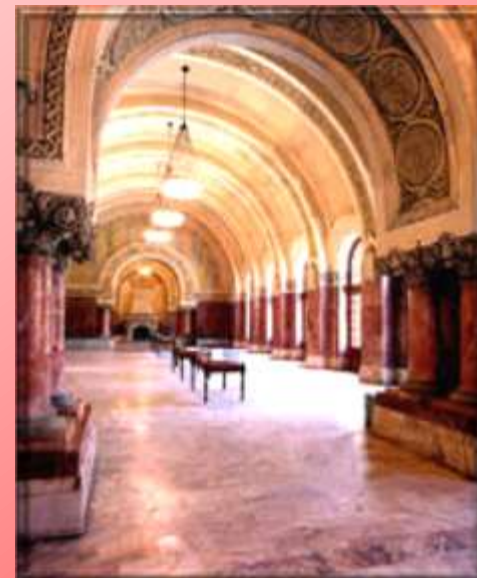
Ștefan Cicio Pop

arată împrejurările care au adus ziua de astăzi,

Vasile Goldiș expune trecutul plin de
suferințe și de glorie al națiunii române de
pretutindeni și necesitatea Unirii,

Iuliu Maniu explică împrejurările în
care se înfăptuiește Unirea , iar socialistul

Jumanca aduce adevărul la Unire a
muncitorimii române, care se simte una cu întreg
neamul românesc.

*Rezoluțiunea
Adunării Naționale de la Alba Iulia
din 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918*

I. Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dâșii cu România. **Adunarea Națională** proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.

II. Adunarea Națională rezervă teritoriilor sus indicate autonomie provizorie până la întrunirea **Constituantei** aleasă pe baza votului universal.

III. În legătură cu aceasta, ca principii fundamentale la alcătuirea noului Stat Român, **Adunarea Națională** proclamă următoarele:

1. Deplină libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare. ...
2. Egală îndreptățire și deplină libertate autonomă confesională pentru toate confesiunile din Stat.
3. Înfăptuirea desăvârșită a unui regim curat democratic pe toate tărâmurile vieții publice. Votul obștesc, direct, egal, secret, pe comune, în mod proporțional, pentru ambele sexe, în vârstă de 21 de ani la reprezentarea în comune, județe ori parlament.
4. Desăvârșită libertate de presă, asociere și întrunire, libera propagandă a tuturor gândurilor omenești.
5. Reforma agrară radicală.
6. Muncitorimei industriale i se asigură aceleași drepturi și avantagii, care sunt legiferate în cele mai avansate state industriale din Apus

IV. Adunarea Națională dă expresie dorinței sale, ca congresul de pace să înfăptuiască comuniunea națiunilor libere în așa chip, ca dreptatea și libertatea să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici, deopotrivă, iar în viitor să se elimine războiul ca mijloc pentru regularea raporturilor internaționale.

V. Românii adunați în această Adunare Națională salută pe frații lor din Bucovina, scăpați din jugul Monarhiei austro-ungare și uniți cu țara mamă România.

VI. Adunarea Națională salută cu iubire și entuziasm liberarea națiunilor subjugate până aici în Monarhia austro-ungară, anume națiunile: cehoslovacă, austro-germană, iugoslavă, polonă și ruteană și hotărăște ca acest salut al său să se aducă la cunoștința tuturor acelor națiuni.

VII. Adunarea Națională cu smerenie se închină înaintea memoriei acelor bravi români, care în acest război și-au vărsat sângele pentru înfăptuirea idealului nostru murind pentru libertatea și unitatea națiunii române.

VIII. Adunarea Națională dă expresiune mulțumirei și admirațiunii sale tuturor Puterilor Aliate, care prin strălucitele lupte purtate cu cerbicie împotriva unui dușman pregătit de multe decenii pentru război au scăpat civilizațiunea de ghiarele barbariei.

IX. Pentru conducerea mai departe a afacerilor națiunii române din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, Adunarea Națională hotărăște instituirea unui Mare Sfat Național Român, care va avea toată îndreptățirea să reprezinte națiunea română oricând și pretutindeni față de toate națiunile lumii și să ia toate dispozițiunile pe care le va afla necesare în interesul națiunii.

DELEGAȚII

PARTICIPANTE

1 DECEMBRIE 1918

MAREA ADUNARE POPULARĂ

ARAD

BRAȘOV

ALBA-IULIA

BUCUREȘTI

SIBIU

POIANA SIBIULUI

BISTRIȚA

LEGE
asupra

UNIREI TRANSILVANIEI, BANATULUI, CRIȘANEI, SĂTMARULUI ȘI
MARAMUREȘULUI CU VECHIUL REGAT AL ROMÂNIEI.

ART.UNIC.) Se ratifică, investindu-se cu putere de lege, Decretul-Lege No. 3631 din 11 Decembrie 1918, publicat în Monitorul Oficial No.212 din 13 Decembrie 1918, privitor la unirea **Transilvaniei, Banatului, Crișanei, Sătmărușului și Maramureșului** cu vechiul **Regat al României**, în cuprinderea următoare:

F E R D I N A N D I

PRIN GRAȚIA LUI DUMNEZEU ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ

REGE AL ROMÂNIEI

LA TOȚI DE FAȚĂ ȘI VIITORI SĂNĂTATE.

Asupra raportului Președintelui Consiliului Nostru de Miniștri sub No. 2171 din 1918, - Luând act de hotărârea unanimă a Adunării Naționale din Alba-Iulia,

AM DECRETAT ȘI DECRETĂM:

ART.I) Ținuturile cuprinse în hotărârea Adunării Naționale din Alba-Iulia Dela 18 Noiembrie 1918, sunt și rămân de-a pururea unite cu Regatul României.

ART.II) Președintele Consiliului Nostru de Miniștri, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a Decretului-Lege de față.

Dat în București la 11 Decembrie 1918.

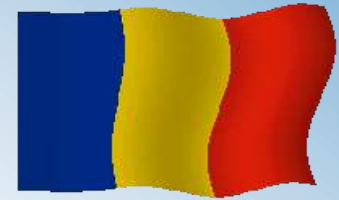
F E R D I N A N D I

PREȘEDINTELE
CONSILIULUI DE MINIȘTRI
ȘI MINISTRU DE EXTERNE, Ion I.C. Brătianu

Această lege s-a votat de Adunarea Deputaților în ședința dela 29 Decembrie anul 1919, în unanimitate prin aclamațiuni.

Această lege s-a votat de Senat în ședința dela 29 Decembrie anul 1919, în unanimitate prin aclamațiuni.

“Stema **României**, datând din 1921, atestă, în limbaj propriu științei blazonului, drumul poporului român spre împlinirea dezideratului său național.

Compoziția înfățișează o acvilă cruciată purtând însemnele puterii și având pe piept un ecuson sfertuit cu insirțiune, încărcat cu simboluri heraldice de veche tradiție: acvila cruciată însoțită de soare și lună (Țara Românească); capul de bour cu stea între coarne, flancat de roză și semilună (Moldova); un leu trecând pe un pod peste valuri naturale (Banatul); acvila ieșindă, însoțită de soare, semilună și șapte cetăți (Transilvania); doi delfini afrontați (desemnând regiunea maritimă a țării).”

“...Marea Unire din 1918 a fost și rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. Măreția ei stă în faptul că desăvârșirea unității naționale nu este opera nici unui om politic, a nici unui guvern, a nici unui partid; este fapta istorică a întregii națiuni române, realizată într-un elan țâșnit cu putere din străfundurile conștiinței unității neamului, un elan controlat de fruntașii politici, pentru a-l călăuzi cu inteligență politică remarcabilă spre țelul dorit. [...]

Nu o victorie militară a stat la temelia României Mari, ci actul de voință al națiunii române de a-și da armătura teritorial-instituțională care este statul național.[...]

O necesitate istorică - națiunea trebuie să trăiască într-un stat național - s-a dovedit mai puternică decât orice guvern sau partid, culpabil de egoisme sau incompetență, și, punând în mișcare națiunea, i-a dat acea forță uriașă ca peste toate adversitățile să dea viață aspirației sale: statul național.”

(Florin Constantiniu - *“O istorie sinceră a poporului român”*, ed. Univers Enciclopedic, 1997, p. 301-302)

1 DECEMBRIE - SÎRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CONSTITUȚIA ROMÂNIEI

ARTICOLUL 12

Simboluri naționale

- (1) Drapelul României este tricolor; culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare începând de la lance: albastru, galben, roșu.
- (2) Ziua națională a României este 1 Decembrie.
- (3) Imnul național al României este "Deșteaptă-te române".
- (4) Stema țării și sigiliul statului sunt stabilite prin legi organice.

